

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120408825
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6120408825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: X. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XXX, T. F., právne zastúpený: JUDr. Anna Kubovičová, advokátka so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica, proti žalovanému: R. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX/ X, V., právne zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, advokát so sídlom Farská 40, Nitra, v konaní o zaplatenie 3.648 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 13. apríla 2022 č. k. 5C/46/2020-163, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o odmene znalca za vypracovanie znaleckého posudku (IV.) **p o t v r d z u j e**.

V napadnutom zamietajúcom výroku (II.), vo výroku o náhrade trov konania (III.) a vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok (V.) rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.648 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením. V poradí IV. výrokom rozhodnutia znalcovi Y. R. C. T. priznal voči žalovanému nárok na odmenu za vypracovanie znaleckého posudku č. XXX/XXXX v rozsahu 100% s tým, že o výške znaleckého bude rozhodnuté samostatným uznesením. Posledným výrokom rozhodnutia žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 219 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1 až 3, § 444, § 415, § 441 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou, po jej rozšírení domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.648 eur s úrokom z omeškania 5,00% ročne od 09. 10. 2019 do zaplatenia z titulu náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobu zdôvodnil tým, že Okresný súd Topoľčany rozsudkom sp. zn. 1T/27/2018 zo dňa 11. 06. 2019 a následne aj právoplatne Krajský súd Nitra rozsudkom sp. zn. 1To/74/2019 zo dňa 08. 10. 2019 uznali žalovaného vinným, že dňa 05. 11. 2017 v M. fyzicky napadol žalobcu X. A., ktorým konaním spôsobil žalovaný žalobcovi otras mozgu ľahšieho charakteru, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre vľavo, pomliaždenie mäkkých tkanív s krvným výronom v oblasti temena až záhlavia vľavo s tržne - zmiaždenou ranou hviezdicového tvaru, prasklinu lebky v záhlavovej oblasti vľavo smerujúcu na temeno hlavy, hryznú ranku konca jazyka, vnútrolebkové krvácanie pod pavúčnicu v pravej spánkovo-čelovej oblasti so známkami pomliaždením mozgového tkaniva, poruchu čuchu v zmysle zníženia až úplnej straty, čím došlo k zraneniu životne dôležitého orgánu - mozgu a v dôsledku uvedených zranení bol žalobca

závažným spôsobom obmedzený na obvyklom spôsobe života. Žalovanému bol vyššie uvádzaným rozsudkom Krajského súdu v Nitre za spáchanie zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu vo výške 6.102 eur, ktorá pozostávala z nákupu liekov, straty na zárobok od zamestnávateľov žalobcu a bolestného. Túto časť náhrady škody uhradil žalovaný na účet žalobcu dňa 11. 05. 2020. So zvyškom nároku, ktorý zahŕňal aj nárok na náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia, nemajetkovej ujmy súd odkázal žalobcu na civilný proces. Žalovaný podal proti rozhodnutiu Krajského súdu Nitra dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 20. 02. 2020, sp. zn. 5 Tdo 4/2020 odmietol. Žalobca si na základe poruchy zdravia, ktorou v dôsledku útoku žalovaného do dnešného dňa trpí, uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie náhrady škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, pôvodne v počte bodov 180 a po vyhotovení znaleckého posudku Y.. R. C. v priebehu konania, v počte bodov 200, vo finančnom vyjadrení v sume 3.648 eur. Na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.648 eur s prísl. ako náhrady škody z titulu odškodnenia žalobcu za sťaženie spoločenského uplatnenia, je prevažne dôvodná. Na návrh žalovaného bol v konaní vypracovaný Znalecký posudok č. XXX/XXXX súdnym znalcom Y.. R. C. T., Y., z ktorého mal súd preukázané, že trvalým následkom poranenia hlavy u žalobcu zo dňa 05. 11. 2017 je strata čuchu, pričom nie je možné s absolútnou istotou tvrdiť, či táto porucha bude u poškodeného (žalobcu) už pretrvávať permanentne, ale vzhľadom na okolnosť, že trvá minimálne od septembra 2018, teda viac ako 3 roky, môže ju t. č. považovať za trvalý následok poranenia zo dňa 05. 11. 2017. Znalec túto stratu čuchu ohodnotil podľa zákona č. 437/2004 Z. z. na 200 bodov. Znalecký posudok č. 155/2021 súdneho znalca Y.. R. C., T., Y. súd vyhodnotil ako posudok presvedčivý, úplný vo vzťahu k zadaniu, je v ňom logické odôvodnenie jeho záverov a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Závery posudku sú náležite odôvodnené, sú podložené obsahom nálezu, bolo prihliadnuté ku všetkým skutočnostiam, s ktorými sa bolo treba vyporiadať, závery posudku nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov, odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logiky. Súd mal za to, že znalec bez akýchkoľvek pochybností ozrejml všetky námietky vytykané žalovaným. V tomto prípade zdravotná dokumentácia a vyšetrenia žalobcu umožňovali prijať jednoznačný záver o tom, že trvalým následkom poranenia hlavy u žalobcu zo dňa 05. 11. 2017 je strata čuchu, pričom nie je možné s absolútnou istotou tvrdiť, či táto porucha bude u poškodeného (žalobcu) už pretrvávať permanentne, ale vzhľadom na okolnosť, že trvá minimálne od septembra 2018, teda viac ako 3 roky, možno ju t. č. považovať za trvalý následok poranenia zo dňa 05. 11. 2017 a znalec sťaženie spoločenského uplatnenia poranenia žalobcu ohodnotil podľa zákona č. 437/2004 Z. z.: Pol. 261 strata chuti /čuchu/ na 200 bodov, preto súd pri rozhodovaní zohľadnil výsledky tohto znaleckého dokazovania. Navyše po vyhotovení tohto znaleckého posudku žalovaný nemal žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania. Potom pri hodnote za 1 bod 18,24 eura súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.648 eur ako odškodnenie žalobcu za sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Pokiaľ si žalovaný uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.283,20 eur resp. zo sumy 3.648 eur od 09. 10. 2019, t. j. odo dňa nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To74/2019, súd v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol z dôvodu, že žalovaný po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu ešte nevedel, v akej výške si bude žalobca uplatňovať voči nemu svoj nárok z titulu odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia resp. nemajetkovej ujmy, s ktorými nárokmi bol žalobca odkázaný na civilný proces, v tomto konaní bolo na návrh žalovaného vykonané znalecké dokazovanie, ktorým bol ustálený nárok žalobcu z titulu jeho odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia na 200 bodov, teda až po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti tohto rozsudku, pokiaľ žalovaný dlžnú sumu žalobcovi nezaplatí, môže sa dostať do omeškania s plnením dlhu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci len nepatrný neúspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% . Uznesením okresného súdu sp. zn. 5C/46/2020-108 zo dňa 08. 12. 2021 súd priznal znalcovi Y.. R. C., T., Y. odmenu v sume 819,38 eura za vypracovanie znaleckého posudku, ktorá mu bola sčasti zaplatená zo zálohy zloženej žalovaným v sume 700 eur a o zvyšku náhrady priznanej znaleckej odmeny v sume 119,38 eura súd rozhodol vo veci samej vo výroku IV. rozsudku tak, že priznal znalcovi voči žalovanému, ktorý nemal vo veci úspech, nárok na náhradu znaleckého v rozsahu 100%. O výške znaleckého bude rozhodnuté samostatným uznesením. Žalobca je v tomto konaní oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a dodatkov a súd jeho žalobe vyhovel, preto podľa § 2 ods.2 zákona zaviazal žalovaného, ktorý nemal vo veci úspech a nebol v konaní oslobodený od súdnych

poplatkov, zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 219 eur podľa Položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov (6 % z ceny predmetu konania t. j. zo sumy 3.648 eur).

2. Proti tomuto rozsudku, v rozsahu jeho zamietajúceho výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, poukazujúc na to, že si uplatňoval zákonný úrok z omeškania, pričom súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tak, že žalovaný po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu ešte nevedel, v akej výške si bude uplatňovať voči nemu nárok z titulu nemajetkovej ujmy, s ktorými uplatneniami bol odkázaný na civilný proces. Z jestvujúcich dôkazov je nesporné, že nárok z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia bol známy a ustálený už v trestnom konaní žalovaného, kde počas konania znalec Y. Y. T. ustálil v znaleckom posudku, resp. jeho doplnku zo dňa 15. 02. 2019 náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia trvalých následkov vo výške 180 bodov - strata čuchu, čo predstavuje sumu 3.283,20 eura, teda žalovaný už z tohto znaleckého posudku, resp. doplnku vedel rozsah škody a už v trestnom konaní si on túto škodu aj uplatnil. Taktiež pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovaného vyzýval k úhrade náhrady škody na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, o čom svedčí výzva z 15. 04. 2020, kde škodu riadne špecifikoval. Teda ešte pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovaný vedel aká je výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, že je ustálená znaleckým posudkom Y. T. a mohol sporu predísť a požadovanú úhradu zrealizovať. Keďže tak neučinil, dňa 27. 10. 2020 bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Má za to, že prvostupňový súd nepostupoval správne, keď úrok ako taký v celom rozsahu zamietol, pretože minimálne od výzvy zo dňa 15. 04. 2020 + 10 dní lehoty na plnenie, resp. zaslanie stanoviska, by úrok mal prvostupňový súd priznať od 01. 05. 2020. Ak by sa odvolací súd s takýmto názorom nestotožnil, mal byť úrok priznaný aspoň od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, resp. uplynutia 15-dňovej lehoty na plnenie v zmysle vydaného platobného rozkazu, kedy by nárok vo zvyšku omeškania zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa mu javí ako nespravodlivé. Má za to, že prvostupňový súd sa nedostatočne oboznámil s dôkazmi, ktoré boli produkované v konaní a pripojenom trestnom spise, urobil z nich nesprávne závery, keď mu žiadny úrok nepriznal (odvolacie dôvody podľa § 365, ods. 1, pís. d, f/, h/ CSP. Navrhol, aby v zmysle § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu zmeniť tak, že mu bude priznaný úrok z omeškania najmenej od 01. 05. 2020 až do zaplatenia.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v rozsahu jeho výrokov I. III. až V. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaný, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z vykonaného dokazovania bez pochybností nevyplýva, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním spôsobil žalobcovi škodu na zdraví. Podľa jeho názoru žalobca základ jeho nároku dostatočne nepreukázal. V znaleckom posudku znalca Pamulu nie je priamo a zreteľne uvedené, že by žalobca mal mať zníženú schopnosť čuchového orgánu alebo, že by ju mal úplne stratiť a jednoznačne a bez pochybností z neho nevyplýva, že by mal žalobca zníženú schopnosť čuchového orgánu alebo túto úplne stratiť. Zo znaleckého posudku znalca C. má podľa súdu vyplývať, že žalobca následkom poranenia hlavy stratil čuch, pričom nie je súčasne možné s absolútnou istotou tvrdiť, či táto porucha čuchu bude u žalobcu pretrvávajúca permanentne. Uvedenú hypotézu súdu nepovažuje za správnu, keď v znaleckom posudku znalca C. sa uvádza, že žalobca bol vyšetrený magnetickou rezonanciou, pričom však pri objektívnom vyšetrení nebol popísaný patologický nález. Žalobca stratu čuchu pociťuje iba subjektívne a teda nie z objektívneho hľadiska. Žiadne z relevantných vyšetrení totiž nepotvrdilo reálnu stratu čuchu u žalobcu, ale ide u neho len o subjektívne pocity. Teda, ani zo znaleckého posudku znalca C. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nevyplýva, že by žalobcovi mala byť objektívne znížená schopnosť čuchu alebo že by ju mal dokonca úplne stratiť. Zo znaleckého posudku znalca C. na druhej strane vyplýva, že stratu čuchu pociťuje žalobca subjektívne a teda nie z objektívneho hľadiska. Zo znaleckého dokazovania preto vyplývajú len subjektívne názory žalobcu, na základe ktorých sa odvodzuje strata čuchu. Závery znalcov sú pritom formulované v rovine pravdepodobnosti. Ani zo znaleckého dokazovania jednoznačne a teda bez akýchkoľvek pochybností nevyplýva, že by žalobcovi mal byť objektívne znížený čuch alebo že by ho mal dokonca úplne stratiť a to natrvalo. To znamená, že v rámci tohto súdneho konania žalobca nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho nárok. Aj keď tvrdenia žalobcu môžu byť pravdivé, objektívne to nie je ničím preukázané. Táto skutočnosť, teda absencia objektívnych nálezov u žalobcu vyplýva priamo zo znaleckého dokazovania. Z tohto dôvodu preto v súčasnosti ani nemožno objektívne ustáliť, že žalobca trpí stratou alebo oslabením funkcie čuchového ústrojenstva a že táto porucha bude trvalá. Z tohto dôvodu nemôže byť ani splnená podmienka preukázania vzniku škodlivého následku u žalobcu, ktorý by mal byť v priamej súvislosti s jeho konaním. Tvrdenie žalobcu o tom, že otázka príčinnej súvislosti je vysporiadaná s odkazom na trestné konanie nepovažuje za právne správne. Klasifikácia môjho konania

trestným právom nemôže mať bez ďalšieho vplyv na ustálenie príčinnej súvislosti v tomto konaní a je na Žalobcovi, aby túto preukázal. Keďže v tomto prípade Žalobca dostatočne nepreukázal ani vznik škody, nebola z jeho strany preukázaná ani príčinná súvislosť medzi jeho konaním a existenciou škodlivého následku. Na základe uvedeného je zrejmé, že nárok, nie je dostatočne preukázaný, a to jednak v zmysle preukázania vzniku škody ako aj v rozsahu existencie príčinnej súvislosti medzi jeho konaním a údajnou škodou žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietne, eventuálne rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrili žalobca, udávajú, že žalovaný vo svojom odvolaní nedôvodil žiadnou relevantnou skutočnosťou, ktorá by už nebola v konaní riadnym a nespochybniteľným spôsobom vysvetlená a vyriešená. Snaží sa zavádzať súd argumentami, že nemožno objektívne ustáliť, že on ako žalobca trpí stratou alebo oslabením funkcie čuchového ústrojenstva, i keď zo znaleckých posudkov práve táto skutočnosť vyplýva. Má za to, že na základe vykonaného dokazovania súd správne vyhodnotil skutkový stav veci a dospel k správny právny záverom, keď mu priznal nárok na zaplatenie istiny vyčíslenej v zmysle bodového hodnotenia znalca C.. Nestotožňuje sa len s výrokom II. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov, ktoré uviedol v jeho odvolaní zo dňa 26. 04. 2022, na ktorých trvá. Navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 387 CSP rozhodol tak, že potvrdí výroky I., III. až V. napadnutého rozsudku a v intenciách jeho odvolania zmení výrok II. rozsudku v súlade s § 388 CSP tak, že mu prizná úrok z omeškania najmenej od 01. 05. 2020 až do zaplatenia a prizná mu trovy odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní žalobcu a žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako i vo výroku o odmene znalca za vypracovanie znaleckého posudku je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu, toto vzhľadom odvolací súd za dôvodné, s následkom zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku a vo výrokoch súvisiacich a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v súlade s ustanovením § 389 ods. 1 písm. c/ CSP.

6. Predmetom konania v prejednávanej veci je nárok žalobcu na plnenie titulom náhrady škody na zdraví formou sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorej výška po rozšírení žaloby v priebehu konania predstavuje uplatnenú sumu 3.648 eur. Žalobca v žalobe dôvodil, že žalovaný mu spôsobil ublíženie na zdraví, za ktorý skutok bol odsúdený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp., zn. 1T/27/2018. V dôsledku ublíženia na zdraví mu zostali trvalé následky na zdraví, a to poškodenie zmyslového orgánu- čuchu. Znalec Y. Y. T. v Dodatku k znaleckému posudku, vyhotovenému v rámci trestného konania určil, že sťaženie jeho spoločenského uplatnenia, teda trvalých následkov vo forme straty čuchu hodnotí počtom bodov 180, čo vo finančnom vyjadrení, pri hodnote jedného bodu 18,24 eura predstavovalo sumu 3.283,20 eura. V priebehu konania, po vyhotovení znaleckého posudky v zmysle zadania súdu a na návrh žalovaného, žalobca v súvislosti s bodovým ohodnotením sťaženia jeho spoločenského uplatnenia v dôsledku poškodenia zdravia počtom bodov 200, rozšíril žalobný návrh na sumu 3.648 eur.

7. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej

inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo.

10. Preskúmajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku, priznávajúcim žalobcovi nárok na plnenie náhrady škody formou sťaženia spoločenského uplatnenia z hľadiska rozsahu a vymedzených dôvodov podaného odvolania žalovaného dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyhovení uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie sumy 3.648 eur je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, vec v napadnutom rozsahu správne právne posúdil a rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil.

11. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal, že žalobca nepreukázal dostatočne základ jeho nároku, keď nepreukázal vznik škodového následku v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, s takouto odvolacou argumentáciou žalovaného sa odvolací súd nestotožňuje. S argumentáciou žalovaného v priebehu konania pred súdom prvej inštancie sa súd prvej inštancie vyčerpávajúco vysporiadal v napadnutom rozhodnutí a totožné odvolacie dôvody žalovaného v podanom odvolaní neboli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu v prospech žalovaného ako odvolateľa.

12. Pokiaľ súd prvej inštancie z hľadiska poškodenia zdravia žalobcu- straty čuchu, v dôsledku poranení spôsobených mu dňa 05. 11. 2017 vychádzal zo znaleckého posudku Y. R. C., ktorý bol v konaní vypracovaný na návrh žalovaného, takýto postup súdu prvej inštancie bol jednoznačne správny, majúť zhodne sú súdom prvej inštancie za to, že znalecké dokazovanie poskytlo presvedčivé odpovede na kladené otázky v súvislosti so stratou čuchu žalobcu, umožňujúce prijať jednoznačný záver, že trvalým následkom poranenia hlavy u žalobcu zo dňa 05. 11. 20107 je strata čuchu z dôvodov, ktoré súd prvej inštancie podrobne vo svojom rozhodnutí uviedol. Pokiaľ žalovaný opätovne a nedôvodne namietal, že stratu čuchu pociťuje žalobca len subjektívne, pričom žiadne z relevantných vyšetrení nepotvrdilo reálnu stratu čuchu u žalobcu, je potrebné opätovne poukázať na závery znaleckého dokazovania v spojení s následným písomným vyjadrením znalca k námietkam k znaleckému posudku, ktoré závery vyslovené odbornou spôsobilou osobou umožňujú bez akýchkoľvek pochybností prijať jednoznačný záver o existencii poškodenia zdravia žalobcu formou straty čuchu. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho bodoch 20, 30 až 34, a len opakuje, že žalobca bol v súvislosti s vyhotovením znaleckého posudku vyšetrený v rámci dostupných medicínskych postupov a metód vyšetrenia čuchu v SR a v rámci týchto metód je vyšetrenie subjektívnou olfaktometriou suverénnou a štandardizovanou metódou na zistenie poruchy čuchu a jej výsledky sú uznávané ako relevantné. Pokiaľ potom žalovaný opakovane, napriek uvedenému tvrdí, že sa jedná len o subjektívne pocity samotného žalobcu, bez relevantnej objektivizácie jeho stavu, odvolaciemu súdu, v kontexte prijatých záverov znalca na základe realizovania všetkých štandardných a dostupných postupov vyšetrenia, nie je zrejmé, čo by podľa žalovaného bolo potrebné realizovať, aby znalcom prijaté závery boli pre neho presvedčivé, keď je súčasne známe, že iné vyšetrovacie metódy poškodenia čuchu sa na Slovensku štandardne nerealizujú. Pokiaľ v rámci realizovaných vyšetrení žalobcu boli použité všetky dostupné vyšetrovacie metódy, ktoré poskytli znalcovi dostatočný podklad na prijatie ním uvádzaných záverov, takto prijaté odborné závery nie je dôvodné sponchybovať, navyše len všeobecným konštatovaním, že neobjektívizujú zdravotný stav žalobcu. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí podľa názoru odvolacieho súdu venoval dostatočnú pozornosť námietkam žalovaného prezentovaným v konaní a jeho rozhodnutie je v tomto ohľade vyčerpávajúce a presvedčivé, preto s ohľadom na to, že tieto závery súdu nie je potrebné opätovne opakovať, odvolací súd na ne ako na jednoznačne správne odkazuje, pretože sú súčasne odpoveďou na odvolacie dôvody žalovaného.

13. S ohľadom na uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku ako vecne správne v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Súčasne potvrdil i odvolaním (z hľadiska rozsahu) napadnutý výrok o odmene znalca za vyhotovenie znaleckého posudku ako vecne správny, bez toho, že by sa bližšie zaoberal dôvodmi správnosti tohto výroku, keďže odvolanie žalovaného v tomto rozsahu neobsahovalo žiadne odvolacie dôvody.

14. Predmetom prejednávania odvolacieho súdu, v dôsledku podaného odvolania žalobcu bol i zamietajúci výrok napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom odvolací súd dospel k záveru, že v tomto rozsahu zamietnutia žaloby rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne a je dôvodné ho v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť, pretože súd prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu nároku žalobcu na príslušenstvo pohľadávky prijal nesprávne právne závery.

15. V kontexte uvedeného odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý prijal závery, že ak sa omeškanie týka peňažného dlhu vo forme náhrady škody (škody na zdraví), pre určenie, kedy dochádza k omeškaniu dlžníka (škodcu), je rozhodujúca povaha požadovaného (súdom priznaného) odškodnenia. Len v prípade, ak bolo súdom rozhodnuté o primeranom zvýšení odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, čas splnenia nastáva rozhodnutím súdu, a teda k omeškaniu dlžníka dochádza až uplynutím lehoty na splnenie povinnosti. V ostatných prípadoch je potrebné, z hľadiska určenia času splnenia, vychádzať z ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka (t. j. dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal). (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. mája 2011, sp. zn. 6 Cdo 16/2010). Keďže však súd prvej inštancie takýmto spôsobom pri posúdení nároku žalobcu na úrok z omeškania nepostupoval, nepodriadil nárok žalobcu na príslušenstvo pod správnu právnu normu(na rozhodovanie o nároku na úrok z omeškania neaplikoval žiadne hmotnoprávne ustanovenie), odvolací súd, majúc za to, že v tomto rozsahu súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, postupoval v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku spolu so súvisiacimi výrokmi o trovách konania a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok s tým, že súd prvej inštancie posúdi uplatnený nárok žalobcu na úrok z omeškania v kontexte správnej hmotnoprávnej normy, opätovne o ňom rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).